Πεποικιλμένη τῆ θεία δόξη Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

'Ωδή α'. "Ηχος α'.

Πε- ποι- κιλ- μέ- ε- νη τῆ θεί- α δό- ο- ξη, η ί- ε- ρὰ καὶ εὐ-κλε-ής, Παρ- θέ- νε μνή-μη Σου, πάν-τας συ- νη- γά-γε-το, πρὸς εὐ- φρο-σύ-νην τοὺς πι-στούς ε- ξαρ-χού-σης Μα-ρι-άμ, με-τὰ χο-ρῶν καὶ τυμ-πά-νων, τῷ Σῷ ἄ-δον-τας Μο-νο- γε- νεῖ· Ἐν-δό-ξως ὅ- τι δε- δό- ο-ξα-α-σται.

'Ωδὴ γ'.

ή ή δη- μι-ουρ- γι- κή, καὶ συ-νε-κτι- κὴ τῶν ά- πά-αν-των,
Θε- οῦ σο- φί- ι- α καὶ δύ-να-μις, ά- κλι-νῆ ά-κρά-δαν-τον,
τὴν Ἐκ-κλη- σί- αν στή- ρι- ξον Χρι- στέ· μό-νος γὰρ εἶ
Α- γι-ος, ὁ ἐν Α- γί- οις ἀ-να-παυ- ό- ο-με-ε-νος.

ρή-σεις προ-φη-τῶν καὶ αἰ- νί- γμα-τα, τὴν σάρ-κω-σιν ὑ- πέ- φη-ναν, τὴν ἐκ Παρ- θέ-νου Σου, Χρι-στέ, φέγ-γος ἀ-στρα-πῆ-ης Σου, εἰς φῶς ἐ-θνῶ- ων ἐ-ξε-λεύ-σε-σθαι· καὶ φω- νεῖ Σοι ἄ- βυσ- σο-ος, ἐν ἀ- γαλ- λι- ά- α-σει· Τῆ δυ- νά-μει Σου δό- ξα Φι-λά-αν-θρω-ω-πε.

 $\Omega \delta \dot{\eta} \epsilon'$.

Τὸ θεῖ- ον καὶ ἄ-αρ-ρη-τον κά-αλ-λος, τῶν ἀ- ρε- τῶν Σου, Χρι-στέ- ε, δι-η-γή-σο-μαι ἐξ ἀ- ϊ- δί- ου γὰρ δό-ξης συ- να- ἴ- δι-ον, καὶ ἐ- νυ- πό-στα- τον λά- αμ-ψας ἀ-παύ-γα-σμα, παρ-θε- νι- κῆς ἀ-πὸ γα-στρός, τοῖς ἐν σκό- τει καὶ σκι- ậ, σω- μα- τω-θεὶς ἀ- νέ-τει-λας ἥ- η-λι-ι- ος.

Α- λι-ον πον-το- γε- νές, κη-τῷ- ω-ον ἐν- τό- σθι- ον πῦρ, τῆς τρι- η- μέ- ε-ρου τα- φῆ-ης Σου η- ην προ-ει- κό-νι-σμα, οὖ Ἰ- ω- νᾶς, ὑ- πο-φή-της ἀ- να- δέ- δεικ-ται· σε-σω-σμέ-νος γὰρ ὡς καὶ προὐ-πέ-πω-το-ο, ἀ- σι- νὴς $^{\dot{\epsilon}}$ - βό-ο- α· Θύ-σω Σοι με- τὰ φω-νῆς, αἰ- νέ- σε-ως $^{\dot{\epsilon}}$ Κύ- υ-ρι- ι- ε.

'Ωδή ζ'.

Τ΄ - ι- τα- μῷ θυ-μῷ τε καὶ πυ- ρί, θεῖ-ος ἔ- ε-ρως ἀν-τι- τατ-τό-με- νος, τὸ μὲ- εν πῦρ ἐ-δρό-σι-ι-ζε, τῷ θυ-μῷ ο΄- σί- ων τρι-φθόγ-γῳ λύ- υ-ρᾳ ἀν-τι- φθεγ-γό-με- νος, μου- σι- κοῖς ὀρ-γά-νοις, ἐν μέ- ε-σῳ φλο-γός.

Ο δε- δο- ξα-σμέ-ε-νος, τῶν πα- τέ- ρων καὶ ἡ- μῶν, Θε- ὸς εὐ-λο-γη-τὸς εἶ.

 $\frac{\pi}{q}$ Αι-νου- μεν ευ-λο-γου-μεν και προ-σκυ-νου-μεν τον Kυ- ρι- ον

Φλό- ο- γα δρο-σί-ζου-σαν ό- σί- 1-ους, δυσ-σε- βεῖς δὲ κα-τα-φλέ-γου-σαν, ἄγ-γε-λος Θε-οῦ ὁ παν-σθε-νής, $\tilde{\epsilon}$ - δει-ξε Παι-σί ζω- αρ- χι- κὴν δὲ πη- γήν, εἰρ- γά-σα-το τὴν Θε- ο- τό-ο-κον, φθο-ρὰν θα-νά-του καὶ ζω- ήν, βλυ-στά- νου-σαν τοῖς μέλ-που- σι Τὸν Δη- μι- ουρ-γὸν μό- νον ύ-μνοῦ-ου- με-εν, οί λε- λυ- τρω- μέ- ε- νοι, καὶ ὑ- πε- ρυ- ψοῦ-ου-μεν, εἰς πάν-τας τοὺς αἰ- ῶ- να-α- α- ας. Αἱ γε- νε- αὶ πᾶ-α- σαι, μα- κα- ρί- ζο- μέ- εν Σε, τὴν μό-νην Θε-ο-τό-κον.

Νε- νί-κην-ται τῆς φύ-σε-ως οἱ ὅ- ο- ροι, ἐν Σοὶ Παρ-θέ- νε ἄ-χραν- τε· παρ-θε- νεύ- ει γὰρ τό-κος, καὶ ζω- ὴν προ-μνη-στε- εύ- ε-ται θά-να-τος. Ἡ με- τὰ τό- κον παρ-θέ-νος, καὶ με- τὰ θά- να-τον ζῶ-σα, σῷ- ω-ζοις ἀ- εί, Θε- ο- τό-κε

ر عرب من المنافعة الم

την κλη-ρο-νο-μί- ι-α-αν Σου.